

OGLAS

Absolventi, študenti strojništva,
prosim, če mi kdo posodi (proti odškodnini) zapiske predavanj: hidro
mekanika (Kuhelj), toplotni stroji — parne in plinske turbine, parni ba
tni stroji (Černigoj), parni kotli (Andree), tehnične meritve (Poljak).
Pokličiči, prosim, tel. 312—749, vsak dan po 15. uri. Vnaprej hvala.
zdravko novotny

Dne 24.XII.71 smo imeli čast prebrati neko resnično informacijo,
ki je informirala, da bosta gospoda šahista iz obeh blokovskih formacij
(nemara simbolično) svoje bojno polje (kockasto belo—črno) postavil
a na slovenski prst na Bledu. Vesoljni svet se čudi: Fisher Spaski se bos
ta dajala, da bo veselje vseh šahirajočih in kalkilirajočih vse naokrog
ogrevalno prehlajeno svetovno atmosfero. Ta spektakel bo s svojim dev
iznim kapitalom uvozila Ljubljanska banka. Koliko je ta velespoštovan
a institucija našega gospodarskega življenja vložila v posel, do centa to
čno ne vemo, vemo le, da so se ponudbe za organizacijo gibale od pet
deset do dvesto tisoč dolarjev.

Na zdravje

dr. štrajn

Po tem se lahko samo vprašamo, kje je bila taista Ljubljanska bank
a, ko so se občani trudili in prispevali samoprispevek za vrtnice in podo
bne nepotrebne reči—koga razen navadnih občanov danes zanimajo š
e take ustanove: imejte svetovne dvoboje, in vaše skrbi bodo rešene;
obmite se na vašega najboljšega svetovalca — Ljubljansko banko!!!

OGLAS

(zdi se, da) Uredništvo in uprava Tribune nujno potrebuje svojega
stalnega odvetnika (pravnega svetovalca).

Nudimo: stalno zaposlitev na relaciji Tribuna — sodišče (dinamič
en in zanimiv posel, možnost strokovnega izpopolnjeva
nja, stik z mladimi generacijami).

Želimo: solidno strokovno znanje, dostojen in uglašen nastop (z
aradi sodišča, ne nas), političen posluh, ugledne predni
ke, zveze na pravih mestih, vedeževalske izkušnje, sposo
bnost razpoznavanja pravega od nepravega, neskončno
potrpljenje, neomajen optimizem, avanturisti in ločenci
izključeni!

Cenjene ponudbe pošiljajte na upravo Tribune, tu. (Dokler je še čas).

ZGODBA O KMETU

Star kmet se vrača s košnje po polju, pa pade noč
in se zgubi. Tava in išče pravo pot
do svoje domačije, pa je ne najde.
Bliža se polnoč in kmetič postane
utrujen. Vleže se sredi polja in počiva,
misli pa se mu vračajo k njegovi
kmetiji. Kmalu zaspi. Ko se zjutraj
zbudi, vzame pipec in si odreže kos
klobase. Ko se naje, vzame sekuro
in torbico ter išče naprej. Po
četrtem dnevu mu zmanjka hrane, zato
si odreže kos stegna. Vid in sluh
mu začneta pešati, on pa še vedno
tiči v polju. Deseti dan si speče
še drugo stegno, iz pšenice, ki je
rasla povsod okoli, pa si pridobi
košček kruha. Ker ne more več
hoditi, sedi kar na tleh v žitu in
kriči, da bi ga slišali sosednje
kmetije in bi ga prišli iskat.
Ko ga po dveh mesecih le pridejo
iskat, še komaj diha, tako se je
izmučil. Naložijo ga v majhen voziček
in ga odpeljejo na dom. Doma pripravijo
škaflico iz lepenke, jo napolnijo s
senom, v škaflico pa položijo kmetiča,
da si odpočije od vsega gorja, ki ga
je preстал. Čez nekaj dni se mu zdravje
povrne, le nogi mu nista mogli zopet
pognati, in počasi se začne debeliti.
Nikoli več pa ga niso pustili
kositi na polje.

uroš kalčič

